UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

25 päivänä kesäkuuta 2020 *

Oikeus tutustua asiakirjoihin – EKP:n päätös asettaa Banca Carige SpA väliaikaiseen hallintoon – Tutustumisoikeuden epääminen – Menettely vastaajan poissa ollessa

Asiassa T-552/19,

Malacalza Investimenti Srl, kotipaikka Genova (Italia), edustajinaan asianajajat P. Ghiglione, E. De Giorgi ja L. Amicarelli,

kantajana,

vastaan

Euroopan keskuspankki (EKP), asiamiehinään F. von Lindeiner ja M. Van Hoecke, avustajanaan asianajaja D. Sarmiento Ramírez-Escudero,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta kumota EKP:n 12.6.2019 tekemä päätös LS/LdG/19/185, jolla evätään oikeus tutustua useisiin asiakirjoihin, jotka koskevat EKP:n neuvoston 1.1.2019 tekemää päätöstä ECB-SSM-2019-ITCAR-11, jolla Banca Carige SpA asetetaan väliaikaiseen hallintoon,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Gervasoni sekä tuomarit P. Nihoul (esittelevä tuomari) ja J. Martín y Pérez de Nanclares,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja, Malacalza Investimenti Srl, on Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö. Se on Banca Carige SpA:n pääosakas ja omistaa suoraan 27,555 prosenttia mainitun yhtiön osakepääomasta.

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

2 Banca Carigen johtokunnan kokoonpanoa uudistettiin 20.9.2018 yhtiökokouksen päätöksellä. Kantaja nimitti omistusosuutensa perusteella enemmistön johtokunnan jäsenistä.

3 Banca Carige piti 22.12.2018 uuden yhtiökokouksen, jossa hylättiin esitys osakepääoman korottamisesta 400 miljoonalla eurolla, minkä jälkeen johtokunnan eräät jäsenet erosivat.

4 Euroopan keskuspankki (EKP) asetti 1.1.2019 tekemällään päätöksellä (jäljempänä 1.1.2019 tehty päätös) Banca Carigen väliaikaiseen hallintoon Italian sellaisen lainsäädännön perusteella, jolla pannaan täytäntöön luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190) 29 artikla. Se määräsi näin ollen mainitun yhtiön hallinto- ja valvontaelimet hajotettaviksi ja nimitti kolme väliaikaista hallinnonhoitajaa ja kolmesta jäsenestä koostuvan valvontakomitean.

5 Mainittua 1.1.2019 tehtyä päätöstä ei julkaistu, eikä kantajalla ole tiedossaan sen tekemiseen johtaneita syitä. Ainoa tapa, jolla EKP tiedotti kyseisestä päätöksestä, on 2.1.2019 päivätty lehdistötiedote, jossa mainitaan Banca Carigen väliaikaisten hallinnonhoitajien nimet ja mainitun yhtiön valvontakomitean jäsenten nimet ja joka sisältää yleispiirteisen kuvauksen väliaikaisen hallinnon käsitteestä ja väliaikaisten hallinnonhoitajien tehtävistä.

6 Kantaja esitti 15.1.2019 EKP:lle EKP:n asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 4.3.2004 tehdyn EKP:n päätöksen 2004/258/EY (EUVL 2004, L 80, s. 42) 6 artiklan mukaisen asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen, joka koski seuraavia asiakirjoja:

– 1.1.2019 tehty päätös liitteineen

– ajanjaksoa 30.11.2018–2.1.2019 koskevat asiakirjat, jotka sisältävät muita päätöksiä, joita EKP on tehnyt Banca Carigen osalta, mukaan lukien pääomainstrumenttien muuntamista koskeva päätösluonnos taulukoineen ja liitteineen, yhtäältä EKP:n ja toisaalta mainitun yhtiön johtokunnan tai sen yhden tai useamman jäsenen välinen kirjeenvaihto sekä yhtäältä EKP:n ja toisaalta kyseisen yhtiön johtokunnan tai sen yhden tai useamman jäsenen välillä pidettyjen kokousten pöytäkirjat.

7 EKP ilmoitti 14.2.2019 kantajalle, että asiakirjoihin tutustumista koskevaan hakemukseen annettavalle vastaukselle varattua määräaikaa jatkettiin päätöksen 2004/258 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti 20 työpäivällä lisääntyneen työtaakan perusteella.

8 Kantaja lähetti 17.2.2019 EKP:lle vastauksen, jossa se väitti, että sen hakemuksen käsittelyn määräajan jatkaminen oli päätöksen 2004/258 7 artiklan 3 kohdan vastaista.

9 EKP vastasi kantajalle 19.2.2019 ja totesi, että päätöksen 2004/258 7 artiklan 3 kohtaan oli vedottu kantajan tekemän asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen käsittelyn määräajan jatkamiseksi sen takia, että EKP oli saanut lukuisia hakemuksia, jotka koskivat Banca Carigea ja Italian pankin kanssa käytyjä samaan kysymykseen liittyviä neuvotteluja.

10 EKP hylkäsi 13.3.2019 tekemällään päätöksellä asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen kokonaisuudessaan.

11 Kantaja teki 8.4.2019 päätöksen 2004/258 7 artiklan 2 kohdan nojalla EKP:n johtokunnalle uudistetun hakemuksen, jossa se pyysi tätä tarkastelemaan 13.3.2019 tehtyä EKP:n päätöstä uudelleen. Uudistetussa hakemuksessa kantaja sulki kuitenkin asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksensa ulkopuolelle pääomainstrumenttien muuntamista koskevan suunnitelman taulukoineen ja liitteineen, jotka se oli tällä välin saanut Banca Carigen väliaikaisilta hallinnonhoitajilta.

12 Kantaja totesi, että otteita asiakirjasta, jonka kerrottiin olevan 1.1.2019 tehty päätös, oli julkaistu valokuvina italialaisen sanomalehden verkkosivuilla. Kantaja huomautti, että jos kyseiset valokuvat todella esittivät mainittua päätöstä, valokuvissa olevia otteita ei enää voinut pitää luottamuksellisina, koska – kun ne kerran oli julkaistu – ne on jo julkistettu. Kantaja väitti, etteivät kyseiset otteet joka tapauksessa kuitenkaan sisältäneet mitään luottamuksellista tietoa, koska kaikki niissä olevat tiedot sisältyivät tiedotteisiin, jotka Banca Carige julkaisee säännellyillä markkinoilla listattuihin luottolaitoksiin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

13 Kantaja myös uudisti asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksensa pyydettyjen asiakirjojen täysimääräisen version osalta tai toissijaisesti ei-luottamuksellisen version osalta ottaen huomioon otteet, jotka 1.1.2019 tehdystä päätöksestä oli julkaistu internetissä, ja ajan, joka oli kulunut mainitun hakemuksen tekemisestä ja jonka perusteella tiettyjen tietojen säilyttämistä luottamuksellisina ei voinut enää vaatia. EKP:n ja Banca Carigen johtokunnan välisen kirjeenvaihdon ja näiden toimijoiden välillä pidettyjen kokousten pöytäkirjojen osalta kantaja pyysi saada luettelon kirjeistä ja kokouksista, osallistujien nimet ja yleispiirteisen kuvauksen kyseisten kirjeiden ja kokousten sisällöstä.

14 EKP ilmoitti 3.5.2019 kantajalle, että se oli päätöksen 2004/258 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti päättänyt jatkaa uudistettuun hakemukseen annettavan vastauksen määräaikaa 20 työpäivällä poikkeuksellisen työtaakan perusteella.

15 EKP ilmoitti 29.5.2019 päivätyllä kirjeellä, ettei uutta määräpäivää, joksi oli vahvistettu 4.6.2019, noudatettaisi.

16 EKP teki 12.6.2019 päätöksen, jolla se hylkäsi uudistetun hakemuksen kokonaisuudessaan (jäljempänä riidanalainen päätös). Kyseinen päätös sisältää samat perustelut kuin ne, joihin vedottiin 13.3.2019 tehdyssä EKP:n päätöksessä.

Riidanalainen päätös

17 EKP on riidanalaisessa päätöksessä maininnut kantajan tekemän asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen osalta kahdeksan asiakirjaa, jotka se on luokitellut neljään ryhmään seuraavasti:

– 1.1.2019 tehty päätös

– pääomainstrumenttien muuntosuunnitelma ja kaikki muut Banca Carigea koskevat kirjalliset päätökset, jotka on tehty 30.11.2018–2.1.2019

– kirjeenvaihto, jota samalla ajanjaksolla on käyty yhtäältä EKP:n ja toisaalta Banca Carigen johtokunnan tai yhden tai useamman johtokunnan jäsenen välillä

– sellaisten kokousten pöytäkirjat, joita samalla ajanjaksolla on pidetty yhtäältä EKP:n ja toisaalta Banca Carigen johtokunnan tai yhden tai useamman johtokunnan jäsenen välillä.

18 Tutustumisoikeuden epääminen ensimmäiseen ryhmään kuuluvan asiakirjan, eli 1.1.2019 tehdyn päätöksen, osalta perustuu poikkeukseen, josta säädetään päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, jonka mukaan ”EKP ei anna tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi – – sellaisten tietojen luottamuksellisuutta, joiden luottamuksellisuutta suojellaan unionin lainsäädännön perusteella”.

19 EKP katsoi, että päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohta sisälsi yleisen luottamuksellisuutta koskevan olettaman, joka kattoi kaikki ne asiakirjat, jotka liittyvät EKP:lle annettuun vakavaraisuusvalvontaa koskevaan tehtävään.

20 EKP johti tämän luottamuksellisuutta koskevan yleisen olettaman olemassaolon siitä, että Euroopan unionin lainsäätäjä oli säätänyt sääntöjä, joilla yhtäältä asetetaan salassapitovelvollisuus kaikille henkilöille, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet vakavaraisuusvalvontaa harjoittavien viranomaisten palveluksessa, ja joissa toisaalta vaaditaan, että luottamukselliset tiedot, jotka kyseiset henkilöt saavat tehtäviään hoitaessaan, voidaan julkistaa ainoastaan tiivistetyssä tai lyhennetyssä muodossa siten, ettei luottolaitoksia voida tunnistaa. Se viittasi tältä osin luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63) 27 artiklaan, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338) 53 artiklaan ja direktiivin 2014/59 84 artiklaan.

21 EKP tukeutui 19.6.2018 annettuun tuomioon Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, 35–43 kohta) ja totesi, että vakavaraisuusvalvonnan alalla velvollisuutta suojata luottamuksellisia tietoja ei ollut pidettävä avoimuutta koskevaan yleiseen periaatteeseen kohdistuvana poikkeuksena, vaan pikemminkin omana pääsääntönään. EKP:n mukaan kyseisillä säännöillä ja niistä seuraavalla luottamuksellisuutta koskevalla yleisellä olettamalla taattiin valvontatoiminnan tehokas harjoittaminen, koska sekä valvonnan kohteena olevat laitokset että toimivaltaiset viranomaiset saattoivat luottaa siihen, ettei toimitettuja luottamuksellisia tietoja lähtökohtaisesti julkistettaisi. EKP:n mukaan tämä luottamus on olennaista tehokkaan tietojenvaihdon kannalta, joka puolestaan on ensisijaisen tärkeää vakavaraisuusvalvonnan asianmukaisen suorittamisen kannalta.

22 EKP totesi lopuksi, että edellä 20 kohdassa mainittujen sääntöjen nojalla luottamuksellisten tietojen julkistaminen oli mahdollista ainoastaan tietyissä nimenomaisesti säädetyissä tapauksissa, joista ei ollut kyse nyt käsiteltävässä asiassa.

23 Pyydettyjen asiakirjojen kolmen muun ryhmän osalta tutustumisoikeuden epääminen on perusteltu päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla poikkeuksella yhdistettynä poikkeukseen, josta säädetään saman päätöksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa, jonka mukaan ”EKP ei anna tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi – – tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet, suojaa”.

24 Päätöksen 2004/258 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan osalta EKP totesi, että Banca Carigen jatkuvan valvonnan yhteydessä saatujen tai laadittujen asiakirjojen toimittaminen kantajalle voisi vahingoittaa kyseisen yhtiön taloudellisia etuja, koska asiakirjojen sisältämät tiedot eivät olleet yleisön tiedossa ja koska ne heijastivat mainitun yhtiön taloudelliseen asemaan liittyvää keskeistä seikkaa.

25 Koska EKP ei myöskään todennut sellaisen ylivoimaisen yleisen edun olemassaoloa, joka olisi edellyttänyt kyseisten asiakirjojen julkistamista, se päätti hylätä kyseisiin asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen tarkastelematta kutakin asiakirjaa konkreettisesti ja asiakirjakohtaisesti.

Asian käsittelyn vaiheet

26 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.8.2019 toimittamallaan kannekirjelmällä.

27 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä jättämällään erillisellä asiakirjalla, että nyt kyseessä oleva kanne ratkaistaisiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 152 artiklan mukaisessa nopeutetussa menettelyssä. Kannekirjelmä ja nopeutettua menettelyä koskeva pyyntö annettiin EKP:lle tiedoksi 20.8.2019. EKP esitti 3.9.2019 huomautuksensa tästä pyynnöstä.

28 Unionin yleinen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) hylkäsi nopeutettua menettelyä koskevan pyynnön 18.9.2019 antamallaan päätöksellä. EKP:lle ilmoitettiin, että vastinekirjelmän jättämistä varten varattua määräaikaa, johon lisätään pitkien etäisyyksien vuoksi myönnettävä kymmenen päivän määräaika, oli työjärjestyksen 154 artiklan 2 kohdan mukaisesti jatkettu yhden kuukauden pituisella lisämääräajalla.

29 Kun jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin neljänteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi nyt käsiteltävä asia osoitettiin.

30 EKP jätti vastinekirjelmänsä 6.11.2019.

31 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaaja kehotti 8.11.2019 kantajaa esittämään huomautuksensa asian käsittelyn jatkosta ottaen huomioon, että vastinekirjelmä oli jätetty myöhässä.

32 Kantaja jätti 20.11.2019 asian käsittelyn jatkoa koskevat huomautuksensa ja vaati työjärjestyksen 123 artiklan 1 kohdan mukaisesti unionin yleistä tuomioistuinta hyväksymään sen vaatimukset yksipuolisella tuomiolla.

Kantajan vaatimukset

33 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34 Kantaja vaatii lisäksi unionin yleistä tuomioistuinta toteuttamaan työjärjestyksen 88 artiklan mukaisen asian selvittämistoimen, joka koskee niiden asiakirjojen esittämistä, joihin tutustuminen on evätty riidanalaisessa päätöksessä.

Oikeudellinen arviointi

35 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 123 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jos unionin yleinen tuomioistuin toteaa, ettei asianmukaisesti haastettu vastaaja ole vastannut kanteeseen määräajassa, kantaja voi vaatia, että unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy sen vaatimukset yksipuolisella tuomiolla.

36 Nyt käsiteltävässä asiassa EKP jätti vastinekirjelmän 6.11.2019, eli seitsemän päivää työjärjestyksen 154 artiklan 2 kohdassa määrätyn määräajan päättymisen jälkeen.

37 Vastinekirjelmän jättämiselle varattu määräaika – joka, jos unionin yleinen tuomioistuin olisi hyväksynyt nopeutettua menettelyä koskevan pyynnön, olisi päättynyt 30.9.2019 – on nimittäin päättynyt 30.10.2019, koska ainoastaan yhtä pitkien etäisyyksien perusteella myönnettävää määräaikaa sovelletaan laskettaessa vastinekirjelmän jättämiselle varattua määräaikaa silloin, kun nopeutettua menettelyä koskeva pyyntö on hylätty (ks. vastaavasti määräys 7.6.2017, De Masi v. komissio, T-11/16, ei julkaistu, EU:T:2017:385, 17–20 ja 22 kohta).

38 Näin ollen EKP ei ole vastannut kanteeseen määräajassa.

39 Koska kantaja on – kuten edellä 32 kohdassa on todettu – vaatinut unionin yleistä tuomioistuinta hyväksymään sen vaatimukset yksipuolisella tuomiolla, on aiheellista soveltaa työjärjestyksen 123 artiklan 3 kohtaa.

40 Työjärjestyksen 123 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy kantajan vaatimukset, paitsi jos kanne on selvästi sen toimivaltaan kuulumaton, kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne on selvästi oikeudellisesti täysin perusteeton.

41 Ensiksi on todettava, että – kuten kannekirjelmästä ilmenee – kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan EKP:n johtokunnan päätöksen, joka on osoitettu kantajalle ja jossa vahvistetaan, että kantajalta evätään oikeus tutustua sen pyytämiin asiakirjoihin.

42 SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan Euroopan unionin tuomioistuin tutkii EKP:n sellaisten säädösten laillisuuden, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin. Saman artiklan neljännen kohdan mukaan oikeushenkilö voi nostaa unionin tuomioistuimessa kanteen sille osoitetusta säädöksestä.

43 Päätöksen 2004/258 8 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan lisäksi, että jos EKP kieltäytyy antamasta asiakirjaa kokonaan tai osittain tutustuttavaksi, hakijalla on käytettävissään SEUT 263 artiklassa määrätty oikeussuojakeino.

44 Lisäksi SEUT 256 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen muun muassa ratkaisemaan ensimmäisenä oikeusasteena SEUT 263 artiklassa tarkoitetut kanteet lukuun ottamatta niitä, jotka Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön mukaan kuuluvat unionin tuomioistuimen toimivaltaan. Mainitun perussäännön 51 artiklassa luetellaan kanneryhmät, jotka SEUT 256 artiklan 1 kohdassa esitetystä säännöstä poiketen kuuluvat ainoastaan unionin tuomioistuimen toimivaltaan. Nyt käsiteltävä kanne ei kuulu yhteenkään näistä ryhmistä.

45 Tässä tilanteessa on katsottava, ettei nyt käsiteltävä kanne ole selvästi unionin yleisen tuomioistuimen toimivaltaan kuulumaton.

46 Toiseksi on todettava, että kantaja on riidanalaisen päätöksen – jolla hylätään uudistettu hakemus, jonka kantaja on tehnyt päätöksen 2004/258 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti – adressaatti.

47 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan henkilö voi nostaa kanteen toimista, jotka on osoitettu hänelle. Kantajalla on näin ollen asiavaltuus ja se voi vedota myös lisäksi oikeussuojan tarpeeseen riidanalaisen päätöksen osalta (ks. vastaavasti määräys 30.4.2001, British American Tobacco International (Holdings) v. komissio, T-41/00, EU:T:2001:125, 20 kohta).

48 Tässä tilanteessa ei voida katsoa, että kanteen – joka on sitä paitsi nostettu SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrätyssä määräajassa – tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuisivat.

49 Kolmanneksi on todettava, että kantaja esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, joista kumpikin sisältää useamman osan ja joiden tarkastelun perusteella unionin yleinen tuomioistuin ei voi katsoa, että kanne olisi selvästi perusteeton.

50 Kantaja nimittäin riitauttaa ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa muun muassa sellaisen päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaan perustuvan olettaman olemassaolon, joka mahdollistaisi sen, että EKP voi säilyttää luottamuksellisina päätökset, joilla se asettaa luottolaitoksen väliaikaiseen hallintoon.

51 Kantaja toteaa tältä osin perustellusti, ettei tällaisen päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaan perustuvan yleisen luottamuksellisuutta koskevan olettaman olemassaoloa ole tähän mennessä tunnustettu tai vahvistettu oikeuskäytännössä.

52 Kantaja riitauttaa toisen kanneperusteen toisessa osassa ne seuraukset, jotka EKP on riidanalaisessa päätöksessä liittänyt edellä 20 kohdassa mainittuihin salassapitovelvollisuutta ja luottamuksellisuutta koskeviin säännöksiin.

53 Kantaja vetoaa 19.6.2018 annettuun tuomioon Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, 46 kohta) ja esittää, ettei edellä 20 kohdassa mainittuja säännöksiä voida tulkita siten, että niissä asetettaisiin EKP:lle ehdoton luottamuksellisuutta koskeva velvollisuus. Kantaja toteaa, että kyseisten säännösten mukaan tietyissä tilanteissa tietojen antaminen voi päinvastoin olla oikeutettua.

54 Kantaja toteaa lopuksi ensimmäisen kanneperusteen toisessa osassa, että 1.1.2019 tehty päätös, jota EKP:n mukaan ei voitu toimittaa kantajalle kyseisen päätöksen arkaluonteisuuden vuoksi, on – epäilemättä luvatta – julkaistu otteina, jotka on laitettu italialaisen sanomalehden verkkosivuille.

55 Kantaja väittää, että 1.1.2019 tehdyn päätöksen julkaistujen otteiden tarkastelun perusteella on mahdollista todeta, ettei mainitun päätöksen sisältö ole luottamuksellista, koska se liittyy tietoihin, jotka Banca Carige oli säännellyillä markkinoilla listattuna yhtiönä velvollinen julkaisemaan.

56 Kantajan mukaan tämä seikka vaikuttaa oikeuskäytännön mukaisesti niiden riskien arviointiin, joita julkistamisella voi olla (tuomio 3.7.2014, neuvosto v. in 't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 60 kohta).

57 Kun nämä seikat otetaan huomioon, on selvää, että useat kantajan esittämistä perusteista ovat sellaisia, ettei niitä voida pitää oikeudellisesti selvästi täysin perusteettomina.

58 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa näin ollen oikeudenkäyntiaineiston huomioon ottaen ja edellä esitettyjen seikkojen valossa yhtäältä, ettei kanne ole selvästi sen toimivaltaan kuulumaton, ja toisaalta, etteivät kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puutu tai kanne ole selvästi oikeudellisesti täysin perusteeton.

59 Näin ollen kantajan vaatimukset on hyväksyttävä yksipuolisella tuomiolla ilman, että tähän tulokseen pääsemiseksi olisi aiheellista toteuttaa vaadittua asian selvittämistoimea.

Oikeudenkäyntikulut

60 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska EKP on hävinnyt asian ja kantaja on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, EKP on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Euroopan keskuspankin (EKP) 12.6.2019 tekemä päätös LS/LdG/19/185, jolla evätään oikeus tutustua useisiin asiakirjoihin, jotka koskevat EKP:n neuvoston 1.1.2019 tekemää päätöstä ECB-SSM-2019-ITCAR-11, jolla Banca Carige SpA asetetaan väliaikaiseen hallintoon, kumotaan.**

2) EKP velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Gervasoni Nihoul Martín y Pérez de Nanclares

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2020.

Allekirjoitukset